

α ω

KJERK BLAD

FOR INDERØY

NR. 2

2016

75. ÅRG.

God sommer!

Det er sommer, det er sol og det er søndag! Det er liv!

Vi håper at det er sommer, sol og søndag for mange nå. Sommeren, sola og søndagen har en ting felles: LIV.

Lærere jeg snakker med sier at det er noe rart med at det virker som mange av elevene deres lærer, vokser og lever mer i løpet av sommerferien enn de gjør i løpet av hele skoleåret. De fleste av oss har en god ferie om sommeren. Da kan vi slappe av, reflektere litt og kjenne at vi lever og vokser som mennesker.

Når sola skinner kjenner vi at livssevjen liksom begynner å strømme i oss igjen. Sola gir oss lyset og varmen som vi, naturen og alt liv er avhengig av.

Og søndag feirer vi til minne om at livet vant da Jesus sto opp fra de døde. Han seiret over det onde og døden for oss. Det kan ofte se ut til at mørke, kulde, ondskap og død vinner. Men vi tror at Gud – den gode – tross alt er sterkere. Derfor gleder vi oss over LIVET på søndag – særlig når det er sommer, sol og søndag!

Jesus sa: Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod. Joh.10.10.

Ottar – prest i Inderøy

Hvordan går det med trosopplæringen?

Skolen drev en gang opplæring på vegne av kirken. Alle dømte barn fikk gjennom folkeskolen den opplæringen de trengte for å være kristne. Det er det slutt på. Nå orienterer skolen om kristendom og andre livssyn og religioner. Det er noe helt annet.

Derfor er det menighetene og foreldrene som nå har ansvar for å ta dåpen på alvor. En dåp som ikke følges opp med opplæring blir nærmest meningsløs. Paulus spør i brev til romerne: Hvordan kan de tro på en som de ikke har hørt om?

Foreldrene har fortsatt mange gode muligheter til oppfølging. Den gamle skikken med kveldsbønn er en av de beste tiltakene foreldre kan stå for. Og når en skal ha opplæringsbøker, så pass på å få med noen med bibelhistorier. Det fins mange gode muligheter her til å gi barna del i fortellinger som både er

grunnleggende for hele vår kultur og viktige for å kunne finne fram til trua.

Menighetene er i ferd med å utvide tiltakene sine for å hjelpe foreldrene. Det er kommet en ny gruppe ansatte, trosopplærerne, som har dette som sin hovedoppgave. Så vidt jeg kan se har de to hovedutfordringer for å kunne lykkes:

De trenger gode frivillige medarbeidere. Å erstatte det som skolen tidligere tok seg av, nytter ikke for en person. Her må det et felles løft til.

De trenger deltakere. Det er lite motiverende å legge arbeid i tiltak der det kommer få. Det er jo også dumt av småbarnsfamiliene å ikke ta imot den hjelpen som menigheten tilbyr.

La oss stå sammen om å gi kristentrua videre til neste generasjon. Noen frykter for at det blir så

mange muslimer at kristendommen forsvinner. Den tyske kansleren Angela Merkel har et godt råd: De som frykter det, må begynne å fylle opp kirkene igjen. Da vil kristendommen bestå. Og jeg vil føye til: Ta med barna! For kristendomsopplæring er mye mer enn informasjon. En svensk religionspedagog sa at det er viktigere å snakke med Gud sammen med barnet enn å snakke med barnet om Gud.

*Gustav Danielsen
prost i Nord-Innherad prosti*

Framsidedbildet: Avslutningsgudstjeneste på konfirmantleiren 2016 der foreldrene var invitert med. Foto: Nina Fossum.

Baksidedbildet: I juni står villrosene i all sin prakt – og senere kommer nypene. Foto: Jørgen Røflo.

Kjerkmarsj 2016

Det blir Kjerkmarsj til Sakshaug gamle kyrkje søndag 14. august. Kl. 12.00 er det gudsteneste i den gamle kyrkja, både for marsjdel-takarar og andre. Etterpå er det åpent bygdemuseum med salg av rømmegraut og kaffe.

TÅRNAGENTDAG I SAKSHAUG KIRKE

Onsdag 13. april var 44 tårnagenter samlet til tårnagentdag i Sakshaug. Dagen starta med felles frokost på Kjerkstu, før vi gikk over til kirka. Men der var det ikke så enkelt å komme inn! Navnet på agenten måtte nemlig fremføres baklengs før den store kirkedøra ble åpnet! Da alle var vel inne fikk de utlevert agentbevis med eget nummer, noe som var skikkelig stas.

Vi lette etter symboler i kirka, var oppe i tårnet sammen med Tor Gunnar, spilte på orgelet og lærte en salme – alt dette før vi hadde flaggermussuppe til lunsj.

Etter lunsj kom postmann Henry med en spennende pakke til oss! I den pakken lå det masse bursdagsting og ikke minst et spennende oppdrag; Vi skulle fortelle om kirkas bursdag som er i pinsen.

Agentene ble inndelt i grupper og vi jobbet videre med oppdraget. Noen bakte agentmuffinser, andre jobbet med forbønn, noen hadde en tidsreise tilbake til den gangen den hellige Ånd kom og satte seg på hodene til disiplene – og andre hadde oppgaven å pynte kirka til bursdagsfest.

Klokka 15.30 kom foreldre til kirka for å være med på en gudstjeneste sammen med oss der vi viste frem hva vi hadde jobbet med. Etter gudstjenesten var agenter, søsken og foreldre samlet på Kjerkstu for en felles tacomiddag.

Det ble en flott og trivelig dag med mange dyktige agenter!

Jeg ønsker med det samme å takke alle frivillige som var med den dagen – den hadde ikke vært mulig å gjennomføre uten deres hjelp!

*Tekst/foto:
Silje Vang Pedersen*

Tårnagentene avslutter dagens program med foreldre og søsken på besøk.

Trælaoki i Hustad kyrkje

Laurdag 13. august kl. 18.00 blir det på nytt høve til å oppleva teatermonologen «Trælaoki – salme frå ein træl» i Hustad kyrkje. Skodespelar Tor Wibe framfører

også i år. Det er Fortidsminneforeninga i Inderøy som står som arrangør, og dei tilbyr kaffesalg på kyrkjebakken frå kl. 17.00.

50-årskonfirmantfester i 2016

50-årskonfirmantfestene i Inderøy prestegjeld blir arrangert på følgende dager:

- ☐ Søndag 18. september kl. 11.00 – oppmøte i Sakshaug kyrkje
- ☐ Søndag 25. september kl. 11.00 – oppmøte i Heggstad kyrkje
- ☐ Søndag 25. september kl. 11.00 – oppmøte i Mosvik kirke
- ☐ Søndag 16. oktober kl. 11.00 – oppmøte i Salberg kyrkje

Alle konfirmanter har fått skriftlig innbydelse fra sine sokn.

IKKE GLEM

din gave til Kjerkeblad for Inderøy!

Bruk bladets bankkonto
nr. 4202.18.67785.

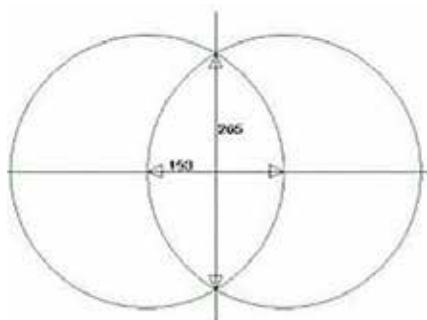
153 fisker – litt om matematikk og geometri i Bibelen

På siste redaksjonsmøte i Kjerkebladet, ble en kjent historie fra Johannesevangeliet nevnt. Disciplene fisker, men de får ikke noe i garnene. Jesus kommer og sier de må kaste garnene på høyre side av båten, resultatet blir en fangst på 153 fisker. Fortellingen er særlig kjent fra søndagsskolene og man tenkte kanskje: Oi, så stor en fangst!

Jeg forbinder noe spesielt med dette tallet, og jeg ble utfordret av redaksjonen til å komme med noen betraktninger. Temaet er stort og svært interessant – og jeg skal kortfattet prøve å komme med mine synspunkter på hvorfor evangelisten tar med antallet på fangsten.

I skogbruket, som er mitt fagområde, er to fag av spesiell interesse i forbindelse med slike bibelhistorier. Vi kan mye om å volumberegne trær og navn på planter som vokser i skogen. Geometri, litt latin og gresk må man derfor kunne en del om. De første naturvitenskapsmenn som f. eks. Carl von Linne, brukte helst latin når planter skulle navngis og klassifiseres.

Bibelen kalles den hellige skrift. Ordet hellig er nært beslektet med det greske ordet helios som betyr sol. Sollyset kan som kjent splittes i flere farger – kan det tenkes at også denne historien fra Johannesevangeliet har flere valører eller betydninger?

To sirkler gir omrisset av en fisk.

Tallet 153 kan behandles på flere ulike måter. To kan nevnes: Delsummen av enkelttallene gir $1+5+3 = 9$. Et tall som brukes mye i bibelens tallsymbolikk, og som de fleste kvinner kjenner godt til når vi tenker på antall måneder. Det er også det minste tallet som mest nøyaktig beskriver forholdet mellom to sirkler slik som figuren viser. $265/153 = 1,73$. For en matematiker i antikken ville tallet beskrive en geometrisk figur – en figur som naturen forøvrig elsker å bruke.

Denne geometriske figuren ligner omrisset av en fisk – et mye brukt symbol i kristenheten. Formen har helt sikkert vært retningsgivende for byggmestrene i middelalderen når de enorme gotiske katedralene skulle bygges. De særegne buegangene gjorde det nemlig mulig å bygge kirkene høyere og med mer rom. Dette har sikkert vært med på å skape en romfølelse hos det kristne menneske som utvilsomt har vært viktig når vi har utviklet vår særegne vitenskap – og som igjen har ført til den teknologiske revolusjon. Selv det vi kaller realfag, synes altså å være et produkt av den kulturen som det oppstår av.

Den gotiske katedralen som har vært forbildet når våre trekirker skulle bygges, har en enorm klang. Kirkemusikken, spesielt Bachs orgelmusikk, er som skapt for dette rommet. Hva er lydbølger, tenkte kanskje vitenskapsmannen Rene Descartes inne i disse enorme gudshusene. Slike tanker var starten på den moderne vitenskap. Integralregning og komplisert matematikk ble etter hvert utviklet av slike geniale tenkere. Å tenke tiden som en rettlinjet akse er utvilsomt en kristen tanke – likeledes tanken om det enorme rommet som omgir oss i universet. Tidligere sivilisasjoner

Miraklet med fiskefangsten. Bilde malt av kunstneren Raphael.

greide seg stort sett med enkle solur, de hadde en syklisk ide om tiden – og for eksempel det greske språket hadde ikke noe ord for «rom». Pussig synes vi, men virkelighetsoppfatning synes å være forskjellig fra kultur til kultur.

For å konkludere kan man derfor si: I det lange historiske perspektiv går det en linje fra «153 fisker» til formene på de store katedralene. Disse vår sivilisasjons viktigste signalbygg, har så gitt impulser til den europeiske matematikken, som har vært nødvendig for å skape den teknologiske tidsalder vi nå lever i med biler, jettfly, romfart og mobiltelefoner. Sammenhenger man kan tenke på neste gang det svært så ubeleiligg eventuelt skulle ringe under en gudstjeneste.

Tekst: Jan Sundseth

Genialitet satt i system. Tallet 153 hogd ut i stein. Kölnerdomen i Tyskland er kristenhetens viktigste signalbygg.

Dialogmøter bygger broer

Siden i fjor høst har sokneprest Ottar Strand og SLT-koordinator (SLT står for Samordningsmodell for Lokale, forebyggende Tiltak mot rus og kriminalitet) Hege Ness Larsen hatt mange treff med flyktninger der målet er å forebygge vold, ekstremisme og fordommer og åpne for dialog på tvers av livssyn, religion og tro.

Ottar Strand og Hege Ness Larsen forteller at de jobber for et felles mål, og det er at Inderøy skal være et godt sted å leve sammen, uansett tro og bakgrunn. De har faktisk lyktes så godt i integreringsarbeidet at Inderøy kommune blir trukket fram som et eksempel for hele landet.

Motvirker fremmedfrykt

– I Inderøy er 87,2 prosent medlemmer i Den Norske Kirke, og som leder i denne kirken synes jeg vi har et spesielt ansvar for å bidra til integrering og til å motvirke frykt, sier sogneprest Ottar Strand som forklaring på det integreringsarbeidet som pågår i kommunen. Det er Hege Ness Larsen, SLT-koordinator i kommunen som driver arbeidet i tett samarbeid med Ottar Strand. De har siden tidlig i fjor høst gjennomført mange dialogmøter på e@, særlig sammen med Mohammed Bagal som er 2. imam og kommer fra Sudan og Bana Haileslaesi Neulyu som er kristen og kommer fra Eritrea.

– Det at folk ser presten sin sammen med imamer og andre med ulik tro og bakgrunn som har kommet hit tror jeg er et bidrag til å forebygge radikalisme og motvirke en eventuell fremmedfrykt, sier Ottar Strand. Han og Hege har hatt mange trivelige samtaler og spennende aktiviteter sammen med flyktingene, og de har funnet ut at det er flere likheter enn forskjeller på oss.

Felles aktiviteter

– Dialogmøtene foregår en gang i måneden på e@, i tillegg har vi ”fotball for alle” i regi Inderøy Røde Kors, og vi har dessuten arrangert ”Sudansk aften” noen ganger. Da det kom nye flyktninger til Mosvik før jul ble de invitert til ”fakkelmesse” samme dag som de kom. Da ble de ønsket velkommen av Bana som har vært her en stund, og av varaordfører Trine Berg Fines. Det ble en varm velkomst, forteller Ottar Strand.

– Vi ønsker en åpen dialog for å forebygge vold og ekstremisme, og vi har ingen signaler på at det finnes her. Vi kjenner hverandre, og vi synes integreringsarbeidet går veldig bra. Oppmøtet på dialogmøter og aktiviteter er godt, og vi har fått til et kjempebra samarbeid der alle er med og bidrar, sier Hege, og peker på t-skjorta de har på seg. Den er tegnet av en av våre nye landsmenn, og symboliserer fred og samhold på tvers av kultur, religion og livssyn.

Mohammed Bagal, Ottar Strand og Hege Ness Larsen har på seg T-skjorta som symboliserer fred og samhold på tvers av kultur, religion og livssyn.

– Hege har også vært veldig flink til å få tak i kjente innvandrere som har vært her og snakket om sitt liv. Adil Khan gjorde sterkt inntrykk med sin historie. Det gjorde også Josef Assida som var ekstremist og var i en radikaliseringsprosess. Han fortalte om sine erfaringer og at han nå jobber for å få folk ut av ekstremistiske miljøer og for å forebygge at de havner der, forteller Ottar. Selv har han tatt initiativ til felles fotballtur til Lerkendal, og det var heller ikke så lite populært.

Roser inderøyningene

2. imam Bagal kom hit til Inderøy i november i 2014, og han kan fortelle at han trives veldig godt her.

– Inderøy er en god plass å bo på. Menneskene her er hyggelige, og jeg som er opptatt av kultur og natur synes det er veldig fint å få bo her, sier han smilende. Han synes også at dialogmøtene er bra.

– Uvitenhet kan skape fordommer, men på denne måten blir vi kjent med hverandre og det skaper tillitt og trygghet, sier han. Bagal snakker bra norsk allerede. Han studerer helsefag på Verdal videregående skole, og han sitter i styret for Inderøy Røde Kors. Bagal roser også Inderøy kommune for godt integreringsarbeid, og han synes det var hyggelig at ordfører Ida nevnte det i sin 17. mai-tale, og at hun har deltatt på flere dialogmøter og aktiviteter.

– Inderøyningene er flinke til å si ”hei”, med et smil, og det er integreringsarbeid på sitt beste, sier Bagal. Akkurat det samme opplevde prest Ottar da han kom hit også.

– Da jeg kom hit for første gang i 2014 sa 14-åringene ”velkommen hit. Håper du vil trives”. Det var sterkt, sa Ottar. Han er glad for at inderøyningene behandler våre nye landsmenn på samme inkluderende måte og at det bygges broer på tvers av religion, kultur og livssyn.

Tekst/foto: Nina Fossum

Pilegrim i orgelsko

– Arne Norum Rotvold fra Inderøy med i nasjonalt orgelprosjekt

Pilegrim i orgelsko (PIO) er et nytt, nasjonalt prosjekt for orgelspillende barn mellom seks og nitten år, og er initiert av Kirkerådet. Barna og ungdommene kommer fra hele landet, og får spille på de unike orgel-instrumentene i Nidarosdomen. Første del av PIO Trondheim 2016 foregikk 10.–12. mai, og avsluttes med konsert i Nidarosdomen under Olavsfestdagene lørdag 6. august.

Elleve orgelelever fra hele landet er tatt ut til å delta i PIO Trondheim 2016. En av disse er Arne Norum Rotvold, Inderøy, 14 år og elev av orgelpedagog Siv Anette Lorentzen.

Pilegrim i orgelsko er bygd opp som et «mestermøte» – der barn møter en mester, og det vil bli flere konsertprosjekter i perioden 2016–2019. På tvers av alder og ferdigheter utforsker amatører og profesjonelle orgeltradisjonen sammen. De unge orgelspillerne får dele orgelkrakken med mesterorganisten Nils Henrik Asheim og med hverandre, og spiller gjerne på de fire orglene

Arne på orgelkrakken ved Steinmeyerorgelet i Nidarosdomen, sammen med orgelpedagog Bjørn Vidar Ulvedalen. Foto: Theodor With.

i Nidarosdomen samtidig. Etter dette vil PIO-deltakerne følges opp av sine egne orgelpedagoger, og av orgelpedagog Bjørn Vidar Ulvedalen, som har overordna ansvar for den faglige oppfølgingen av elevene i prosjektet.

Pilegrim i orgelsko har som hovedmål at barn og unge får del

i den kirkemusikalske arven gjennom pipeorgelet i kirkerommet, og selv nyskaper og setter sitt preg på musikken. Et delmål er å bidra til rekruttering til utdanning og yrkesliv som kantor i Den norske kirke.

Kilde: Pressemelding fra Kirkerådet

Blide og positive konfirmanter på leir

I år som i fjor reiste årets konfirmanter på leir på Solhaug, og drøyt 90 konfirmanter pluss ledere hadde ei super helg med mange aktiviteter.

Årets konfirmantleir foregikk fra den 15. til den 17. april, og i år som i fjor valgte de å dra til Solhaug leirsted som ligger idyllisk til ved Åsenfjorden i Levanger kommune. I år var konfirmanterkullet ekstra stort, og i tillegg deltok flere av fjorårets konfirmanter pluss ledere og noen andre voksne, noe som betyr at kapasiteten på Solhaug ble rimelig sprengt. Det ble løst ved at noen av konfirmanterne frivillig overnattet ute, og da ble

det ikke så verst med plass likevel.

– Bispisinga gikk også på skinner. Vi hadde med seks av fjorårets konfirmanter, og det er vi veldig glade for. Dette er noe vi jobber spesielt med, og det er flott å se at vi lykkes, sier sogneprest Ottar Strand. Han gir også honnør til Fellestrådet og kirkevergen som bevisst satser på konfirmanterne i Inderøy.

– Det betyr at vi har bra med ressurser. Vi har hatt fire konfirmanterledere gjennom hele året, og det har vært Silje Vang Pedersen, John Halvor Berg, Jan Olav Veium og meg. Vi legger vekt på at hele konfirmantåret skal bli en god opp-

levelse, og vi tror at konfirmanterne lærer gjennom det gode de opplever, og ikke gjennom pugging som de gjorde før, sier han med et smil.

Årets konfirmantleir ble i alle fall en lærerik og morsom opplevelse. De hadde underholdning, aktiviteter ute, kveldsavslutninger og til slutt en gudstjeneste på søndag der foreldrene var invitert til å være med.

– Vi hadde det kjempebra. All ære til disse konfirmanterne som er så positive, greie og aktive. Været var stort sett flott, men vi hadde da ei haglbyge også. Den brydde de seg imidlertid ikke om, forteller Ottar

som synes det er kjempegøy å få være med disse konfirmantene på leir.

– I år var hele 90 prosent av årets kull kirkelige konfirmanter, og det er stort. Det er selvsagt kjempegøy for oss som driver med dette, og samtidig blir vi litt ydmyke. Vi vil jo det skal være bra for ungdommene, for sannheten er jo at vi lever i en konkurransesituasjon vi også reflekterer han.

Tekst/foto: Nina Fossum

Ledere og fjorårskonfirmanter sørget for at årets konfirmantleir ble helt topp.

Orgelfond anno 1741

I mange år har vi hatt et orgelfond for innsamling av penger til det nye orgelet i Sakshaug Kirke. At dette med orgelfond ikke er noe nytt, har vi fått vite i løpet av våren 2016.

De fleste har hørt om Wagnerorgelet i Nidarosdomen. Orgelet har sitt navn etter Joachim Wagner (1690–1749). Han var den fremste orgelbyggeren i Preussen mot slutten av barokken. Han bygde minst 40 orgler i Mark Brandenburg, flere etter oppdrag av kong Friedrich Wilhelm. Det eneste orgelet han bygde utenfor Mark Brandenburg var i Nidarosdomen. På grunn av at hans kone døde, måtte han sende sin beste arbeider Peter Migendt til Trondheim for å montere orgelet. Slik fikk Nidarosdomen et Wagnerorgel. Orgelet ble innviet i november 1741. Senere har det vært nedtatt, ombygd og restaurert flere ganger. Siste restaurering var ferdig i 1994.

I mai 1741 ble Johan Daniel Berlin (1714–1787) ansatt som organist i Nidarosdomen. Det er grunn til å tro at han dermed var sentral i arbeidet med å skaffe penger til det nye og sikkert dyre orgelet. Blant annet ble det satt fram en kollektbøsse, i håp om at Berlins spilling skulle samle penger til det nye orgelet.

Kollektbøssen ble sannsynligvis laget av Heinrich Kühnemann (1711–1792). Han var byggmester, arkitekt og snekkermester i Trondheim. I følge Norsk kunstnerleksikon var hovedbygningen på Vinje Bruk i Mosvik blant de arbeidene han utførte. Denne ble erstattet av nåværende hovedbygning i 1890. Kühnemann arbeidet i 1740-årene blant annet med domkirkens altertavle. Han laget en laugslade (et skrin) i 1745. Denne finnes den dag i dag, og er påfallende lik den kollektbøssen som ble brukt i 1741. Spesielt gjelder dette intarsia-arbeidene, som er innfelling av finér av forskjellige tresorter for å skape mønster. Dette finnes både på skrinet og kollektbøssen.

Hvordan vet vi så hvordan kollektbøssen var – eller heller hvordan den er?

Jo, den finnes på Inderøy Bygdemuseum. På fronten av den står det ”HKM”. På baksiden står ”JOHAN DANIEL BERLIN 1741”. Bøssen skal ha blitt brukt i Sakshaug gamle kirke, sannsynligvis før den nye Sakshaug kirke ble bygd i 1871. Hvordan den kom dit vet vi ikke, men nå vet vi at de hadde «orgelfond» også i 1741.

Tekst/foto: Åshild Vang

Kollektbøssa med håndverkens initialer og organistens navn.

Konfirmanter Salberg kirke 2016

Bakerste rekke fra venstre: Jonas Austad Larsen, Andreas Frøseth, Martin Grande, Sebastian Hansen Strand. Nest bakerste rekke fra venstre: Solrun Weie, Rikke Brandsvikhaug Nessan, Simen Sjøvold, Torbjørn Alstad Austad, Sondre Westrum, Tonje Sandvikness, Ingrid Bremseth. Nest fremste rekke fra venstre: Prestevikar Jan Olav Veium, menighetspedagog Silje Vang Pedersen, Emilie Lundemo, Anna Emilie Kolstad-Heggdal, Rut Margrethe Støre-Valen, Lina Grande, Hanna Johnsen Voll, konfirmentarbeider John Halvor Berg, sokneprest Ottar Strand. Fremste rekke fra venstre: Lisa Marie Følstad Austad, Celine Madelen Øien, Ane Christine Rotvold. Foto: Arnold Molden

Konfirmanter Sakshaug kirke 2016

Bakerste rekke fra venstre: Magnus Johnsen, Markus Kvistad Gjersvik, Johannes Vang Stavdahl, Tore Markhus, Daniel Haugseth, Jonas Nøvik Aas, Leiv Odin Vaadal, David Pesonen Haug, Aslak Trønsdal Lyngstad. Nest bakerste rekke fra venstre: Natanael Dorland, Mats Sund Kvam, Einar Hedegart, Halvor Sakshaug Gausen, Andreas Heggdal Grimstad, Ådne Herstad, Kaspar Stai Skjesol, Vegard Sandvik, Astor Stavrum. Midterste rekke fra venstre: Nora Wist, Guro Fossum Alstad, Solveig Hynne Meldal, John Martin Stokke, Adrian Ulvin Rostad, Jørund Volan Agle, Sander Thorsen Følstad, Lise Aune Fossum, Malen Elisabeth Hammer, Renate Verstad Tessem, Ingerid Woll Ressem. Nest fremste rekke fra venstre: Prestevikar Jan Olav Veium, Elisabeth Bekkevold, Sofie Trandem Næss, Sara Søråas, Maria Snerting, konfirmentarbeider John Halvor Berg, menighetspedagog Silje Vang Pedersen, Andrea Monasdatter Skogseth, Synne Eline Vang, Silje Fossum, sokneprest Ottar Strand. Fremste rekke fra venstre: Ane Kristine Larsen, Heidrun Olea Tronstad, Pernille Nilsen, Signe Kjesbu Ottersland, Magni Iverine Tronstad, Ragnhild Margrete Staberg Heggstad, Laura Jee Nilsen Overrein, Laura Marie Hallem, Linnéa Brissach, Lars Denstadli Gjøl. Foto: Arnold Molden

Konfirmanter Heggstad kirke 2016

Bakerste rekke fra venstre: Prestevikar Jan Olav Veium, Sander Nvik Lyngstad, Johan Christian Ferstad, konfirmentarbeider John Halvor Berg, Amund Flakkenberg, Jrgen Lie, sokneprest Ottar Strand.

Midterste rekke fra venstre: Oliver Hennissen Smistad, Malin Lys Vg, Siri Rttingsnes Brosund, Sigrid Ferstad, Andreas Westermann Hjulstad, Ronja Rennan, Nora Madsen Storstad, Brent Xavier Opina, May-Randi Holmen, Sindre Mandelid Kvam. Fremste rekke fra venstre: Teodor Dalen Taraldsen, Lone Oppeben Vaadal, Elisa Oppeben Jrgensen, Sivert Almlid Agle.
Foto: Arnold Molden

Konfirmanter Mosvik kirke 2016

Bakerste rekke fra venstre: Prestevikar Jan Olav Veium, Kjetil Dahl Nervik, Sindre Myre Antonsen, Sondre Berg, Morten Brdreskift, Simen Kilen, Kenneth Hamstad Rnning.

Midterste rekke fra venstre: Annette Othelie Nyborg, konfirmentarbeider John Halvor Berg, Linnea Lyng, sokneprest Ottar Strand.

Fremste rekke fra venstre: Ane Rosvoldsve Austheim, Jannike Berge, Regine Nervik, Ingrid Adrienn Rokseth Melting.
Foto: Arnold Molden

Jorda rundt på en lørdag

Det var 5. klassingene i Inderøy kommune som var invitert til Kjerkstu ved Sakshaug lørdag 9. april. 16 barn kom og ble sjekket inn med eget pass som etter hvert ble stemplet for 3 kontinent. Tema for dagen var misjon i all verden. Silje Vang Pedersen som er ansatt som trosopplærer i Inderøy ønsket velkommen.

Misjon

Hans Birger Neergård deltok denne dagen og delte historier fra eget liv i misjon i Etiopia og andre steder. De som reiste sammen fikk også litt kjennskap til misjonsprosjektet alle menighetene i Inderøy støtter i Mali, gjennom organisasjonen Det Norske Misjonsselskap (NMS). Misjon kan være så mangt og ikke bare noe som foregår langt ute i verden. I menighetene våre kan vi be, gi, samle inn lysstumper, være gode medmennesker og bry oss om de som har det vanskelig i vårt nabolag, ta med noen på leir og i kirka slik at de får lære om Jesus med videre.

India

Hanna Norum Rotvold og Nora Wågan var i fjor en måned i India. De var dresset fint opp i sari denne dagen og delte av sine opplevelser fra India. Henna-maling ble svært populært og sarien på 5 meter var det mange barn som fikk prøve. Ellen Norum fikk virkelig bruk for kunnskapen om saripåkledning som hun hadde jobbet fram via youtube på forhånd. Med hindustempel i panna og hennamaling på hendene var 5. klassingene preget av østen. På kjøkkenet ble det bakt nanbrød.

Sør-Amerika

Silje lærte bort sangen; Cantaoi sehnor (portugisisk). Adrian Viken og flere frivillige fra fotballgruppa, kom og la inn en skikkelig brasiliansk fotballtrening på parkeringsplassen. Piraja og panfløyte og fortelling om hvor poteten kommer fra!

Alle som reiste jorda rundt.

Afrika

Her ble barna ønsket velkommen inn på swahili, gassisk, zulu og amharisk. Batikkskjorter ble farget og klestørken hang da foreldrene kom til kirka. Veldig glade og nysgjerrige barn som koste seg hele dagen. Fire nye inderøyninger fra Eritrea kom med injera og smakfull mat fra deres kjøkken, slik at alle fikk en smak. Det var også vaffel i «sjømannskirka» – det sørget Kristin Taraldsen, Vivian Furunes og Liv Braseth for.

En vellykket dag for små og stor

Det var 5. klassinger fra Røra, Sandvollan, Sakshaug, Lyngstad og Utøy som reiste jorda rundt denne lørdagen. På samlingen da barna ble hentet framførte de sangen de hadde lært. Mange var oppkledd i klær fra Østen og Afrika. Det var musikkinstrument og spicy matlukt, blanda med kaffelukt og vaffel, farger og språk, latter og glade barn. Jorda rundt på en lørdag på Kjerkstu – det var gøy!

Tekst og foto:
Ingeborg Meslo Ulvin

Inderøypåske

I år prøvde vi en liten vri på påskefeiringa i kirkene her i Inderøy. Det ble Inderøypåske med en gudstjeneste i hver kirke i løpet av påsken. Det begynte med palme-søndag i Mosvik kirke, fortsatte med skjærtorsdag på Bøl – tradisjonen tro – og i Vestvik kirke, langfredag i Heggstad, påskenatt i Salberg og påskedagsgudstjeneste i Sakshaug. Søndagen etter var det også familiegudstjeneste i Heggstad. På den måten kunne alle i Inderøy følge påskefortellingen og samtidig oppleve de flotte kirkene våre. Vi jobba med gudstjenestene i lag og konsentrerte ressursene i

en kirke hver dag. Dermed ble det mer «trøkk» på hver gudstjeneste enn om vi hadde spredd oss på flere steder hver dag.

Dermed kom noen over broa til Mosvik kirke, og noen kom fra Trongsundet og var på gudstjeneste i Salberg kirke for første gang. Vi var mange på alle gudstjenestene – flere enn om vi hadde spredd oss på flere kirker samtidig. Inntrykket vårt er i det hele tatt at Inderøypåske ble en vri som mange satte pris på, og som vi med fordel kan videreutvikle til neste år.

Ottar Strand
– sokneprest i Inderøy

Lokalhistorisk sommerprogram 2016

- On. 29. juni Inderøy Bygdemuseum: Kirkekaffe etter Persok-messe i Sakshaug gamle kirke.
1. – 3. juli Kjerknesvågen: Båttreff med lokomobil, gamle motorer og åpent naust.
- Søn. 3. juli Kl. 13 – 16: Åpent Inderøy Bygdemuseum/ Åpne kirker – Hustad og Sakshaug gamle.
- Ti. 5. juli Lysgården, Inderøyheimen: Utstillingsåpning. Arr. IM&HL og Inderøy Kunstforening. «Håkon Lyngstad – Inderøymaler i 50 år». «Inderøylandskap sett med kunstnerøyne for rundt 100 år siden».
- Lø. 9. juli Kl. 10 – 15: Åpent museum Mosviktun. Arr. Mosvik Museums- og Historielag.
- Sø. 10. juli Kl. 13 – 16: Åpent Inderøy Bygdemuseum/ Åpne kirker – Hustad og Sakshaug gamle.
- Ti. 12. juli Kveinnstu/Eva Moe-stu: Salg av lapskaus og kaffe. «Dr. Kjølmoen» v/Karin Kjølmoen.
- Sø. 17. juli Kl. 13 – 16: Åpent Inderøy Bygdemuseum/ Åpne kirker – Hustad og Sakshaug gamle.
- Sø. 24. juli Kl. 13 – 16: Åpent Inderøy Bygdemuseum/ Åpne kirker – Hustad og Sakshaug Gamle
- On. 27. juli Kl. 18.00: Mosviktun: «Onnaday med onnagraut». Arr. Mosvik Museums- og Historielag.
- Sø. 31. juli Kl. 13 – 16: Åpent Inderøy Bygdemuseum/ Åpne kirker – Hustad og Sakshaug gamle.
- Ti. 2. aug Skjelvågen Kai: «Lysbilder fra Sandvolla».
- Lø. 6. aug Kl. 10 – 15: Åpent museum Mosviktun. Arr. Mosvik Museums- og Historielag.
- Sø. 7. aug Kl. 13 – 16: Åpent Inderøy Bygdemuseum/ Åpne kirker – Hustad og Sakshaug gamle.
- Ti. 9. aug Lysgården, Inderøyheimen: «Lysbilder fra 1950-tallet».
- Lø. 13. aug Kl. 18.00: «Trælaoki» ved Tor Wibe i Hustad kirke. Arr. Fortidsminneforeninga.
- Sø. 14. aug Kl. 13 – 16: Åpent Inderøy Bygdemuseum / Åpne kirker – Hustad og Sakshaug gamle. Kjerkmarsj. Salg av rømmegrøt og kaffe på museet ved Inderøy Bygdekvinnelag.
- Lø. 20. aug Kl. 10 – 15: Åpent museum Mosviktun. Arr. Mosvik Museums- og Historielag.
- Sø. 21. aug Kl. 13 – 16: Åpent Inderøy Bygdemuseum/ Åpne kirker – Hustad og Sakshaug gamle.
- Ti. 23. aug Lysgården, Inderøyheimen: «Maleren Einar Øfsti» v/Robert Øfsti. Kl. 19.30: Konsert med Vivace i Sakshaug gamle kirke. Arr. Fortidsminneforeninga.
- Sø. 28. aug Kl. 13 – 16: Åpent Inderøy Bygdemuseum/ Åpne kirker – Hustad og Sakshaug gamle.
- Sø. 4. sept Kl. 11 – 16: Kveinnstu/Eva Moe-stu: «Soppens Dag»- mange aktiviteter. Arr. Husstyret.
- Ti. 6. sept Lysgården, Inderøyheimen: «Inderøybilder før og nå» v/Einar Jakobsen.
- Sø. 11. sept Jektbasen på Kjerknesvågen: «Paulines Dag».
- Ti. 13. sept E@: Avslutning av fotoutstillingen «Fjorden som landevei og levevei».

Tirsdaysarrangementene starter kl. 18.00.

Så fremt jekta er hjemme, blir det seiltur med Jekta Pauline søndager i juni og august med start fra Kjerknesvågen kl. 10.00.

Alle velkommen!

På kyrkjegarden

Alle burde ta seg tid til ei stille vandring på kyrkjegarden. I heimlege trakter, sjølv sagt, men gjerne og når du er på framande stader. Det er sjeldan at livet kjennest så nakent og nært som nettopp her. Og så kort...

Alle har godt av å kjenne på kor lite og lett det som har med meg og mitt å gjere eigentleg er. Samtidig er vi eit bindeledd mellom det som har vore, det som er og det som skal bli. Det får oss til å kjenne at vi for ei kort stund betyr noko, og er med i det store spelet. At vi utgjør ein liten skilnad, før alle slør blir trekte for, alle synlege spor er viska ut og at steinen, ein gong kanskje med gullskrift, blir utdatert og sendt til knusing. Eit anonymt namn i ein protokoll eller på ein harddisk i eit arkiv er det som til sist blir att, og som få etter kvart veit om eller har nytte av, før det passar inn i ein tom og ledig line i eit framtidig slektsgranskingsdokument.

Noko meir? Noko større? Ein lovnad alle fekk med i dåpen, og som blir bekrefta saman med den tredje og siste skuffa med jord alle får med? Til håp for den som tviler, og til tru for den som har komme eit trygt steg vidare. Og det over all forstand...

Slik er kyrkjegarden ei kjelde til djupe personlege refleksjonar der vi kvar for oss får gå våre egne rundar. Om tru og tvil, om slekter og folk, om seder og skikkar og liv og levnet i farne så vel som nye tider, om respekt for livet og for døden. Om den er blitt borte for nokon, til og med. Om kulturell så vel som sosial historie, om den gamle skilnaden mellom rike og fattige, der ei verdsleg vurdering av "høge" og "låge" lenge heldt seg godt synlege til og med på kyrkjegarden. Gjerne halde ved like av kyrkja sjølv, gjennom generasjonar etter at dei tre skuffene med jord og dei ni siste klokkeklemte sette strek for det jordiske livet. Akkurat det har i alle fall vore – og er framleis – likt for alle på den aller siste dagen...

Derfor er kyrkjegarden avgjort med blant dei viktigaste kulturminna våre, og alltid ei god kjelde til forståing og kunnskap. Derfor er han og ein viktig møteplass, med rom for så mange slags møte. Med seg sjølv. Med det som har vore. Med det ukjente... Det går truleg fleire tankar, ja bønner, opp til Gud mens vi besøker, steller, eller vandrar mellom graver, enn når vi er benka til bøn og gudsteneste inne i kyrkja...

Gravminne, slik vi ser dei på kyrkjegardane i dag, er eigentleg ikkje så svært gamle. På Salberg finn vi dei eldste tilbake til over midten på 1800 talet, og dei er ikkje mange. Dette til trass i at det har stått ei kyrkje her i alle fall i 600 år. Truleg heile 800 år. Årsaka er vel at det ikkje var vanleg med "varige" gravminne før slutten på 1800 talet, da det etter kvart vart meir vanleg med minne av stein eller jarn.

Personar frå lokalmiljøet som har skrive seg inn i historia, og som dermed har fått ein varig minnestad på kyrkjegarden, har vi heller ikkje i vår vesle bygd. Vidare er det slik at nye generasjonar etter kvart kjem til. Da må gamle gravplassar etter ei tid brukast på nytt, anten av den gamle slekta som har nytta plassen gjennom lange tider, eller av heilt nye folk som alltid kjem til. Eit minne om den døde rekk sjeldan meir enn fire generasjonar bakover, før namna blir utan personar å knytte dei opp mot. Det er slik det er...

Det eldste gravminnet på Salberg er i form av ei votivtavle frå 1600 talet. Ho er i dag festa på veggen i skipet, og er tatt med frå ei eldre stavkyrkje som sto her på den tida. Tavla er godt utsmykka både i tekst og bilde, men skrifta er vanskeleg å tyde. Like vel ser vi at ho er eit minne over mannen på garden Koa, som døyde berre 34 år gammal. Slike tavler er kjent frå mange andre kyrkjer, og uttrykker vel helst eit minne med både verdsleg rang og rikdom som bakgrunn.

Frå mellomalderen kjenner vi til at det vart vanleg å kjøpe gravplass inne i kyrkja. Kyrkja trengte pengar, og fordi det var sett på som ekstra gjævt å få ei grav inne i kyrkja, gjerne nært opp til altaret, kunne ein slik plass kjøpast mot god betaling. På Salberg er det fire slike graver. Alle under korgolvvet. Ei av kistene kan vere frå 1600-talet, kanskje til og med alle. I så fall er dei flytta over frå den gamle kyrkja da den nye vart bygd i 1712–15. Det har ikkje vore råd å identifisere gravene, og ein har heller ikkje greidd å dokumentere kor gamle dei er. I alle fall ei av kistene er svært fin og kostbar og trekt med skinn, til og med. Dei gravlagde har nok komme frå familiar med økonomi og status langt over det vanlege, kan hende frå dei største og beste gardane vest i det gamle soknet som på den tida rakk ned til Straumen. Gravlegging inne i kyrkja vart elles forbode frå 1805.

På den nedre kyrkjegarden, som vart opna i 1844, finn vi fleire gravminne med liggande plater av støypejern, alle med ornamentikk og data i støypt relieff. Under dugnaden i vår kom vi over eit par nye som vi flekte reine for torv. Desse gravene er frå 1870–90-åra. På denne kyrkje-

garden finn vi og fleire jarnkors, men ingen med namn lenger. Gravminne i jarn var halde for å vere dyre, og er utan tvil uttrykk for at familie og slekt hadde solid økonomi og ein opplevd sosial rang litt over det vanlege. Dei fleste av gravplassane på den nedre kyrkjegarden er lite tenlege for gjenbruk. Derfor har dei gamle gravminna fått stå urørte til dags dato. Slik sett har denne kyrkjegarden fått ein ekstra kulturhistorisk dimensjon. Det har sikkert vore slike gravminne på kyrkjegarden ved kyrkja og, men her er gravene brukte på nytt. Da er minna skifta ut etter kvart som tida gjekk, og nye motar og trender kom inn og kravde det.

Kva så med folk flest, som det heiter? Om dei i det heile fekk eit gravminne, vart det berre ein treplanke, eller og eit tre-kors med påmåla namn og nødvendige data. Dei kunne stå opp mot tjue år før dei rotne ned og vart fjerna. Så vart det ikkje meir. Dei levande hadde i mellomtida fått nye døde å minnast, og ressursane heldt ikkje til fleire og dyrare minne... Av tekniske årsaker har det som nemnt vore svært lite gjenbruk av graver her, men vi ser at heile plassen har vore i bruk, og at det ofte er berre eit søkk i torva som indikerer ei grav. Vi kan vel gå ut frå at dei fleste av desse gravene har hatt av desse enkle gravminna i tre.

Men her er meir. Sosial rang har alltid vore viktig til og med for folk flest, oftast vurdert etter stand og stilling og viktigare jo høgare ein var plassert, eller kjende seg heime på rangstigen. Derfor utvikla det seg reglar på kyrkjegarden for dette og. Dei eksklusive gravene innvendig i kyrkja vart fort utanfor rekkevidde, som vi forstår, men utanfor, kring sjølve kyrkja, kunne det gjerast ein skilnad: Dei finaste plassane å bli gravlagt på var på sør- og austsida av kyrkjebygget, aller finast og mest verdfullt nærast kyrkjemuren. På nord- og vestsida var det kleinare, og statusen minka med aukande avstand frå kyrkjemuren. Dette bildet er og lett å sjå på Salberg. På den "beste" sida finn vi gravplassane til gamle Røra-slekter på dei gamle og gjerne største gardane i bygda, slik dei truleg har ligge i lange tider. Her finn vi svært lite av

gravminne etter folk frå Hita, Buenget, Håvan eller alle dei andre gamle husmannsplassane, men dei kviler nok like trygt dei som budde der, der dei måtte ligge...

Denne gamle skikken heldt seg til tidleg på 1900-talet: Peter Jørgen Kjeldaas var klokkar og lærar på Røra i over 40 år. Han var ein velsett og dyktig Guds tenar gjennom heile livet, og kom til å prege både skole og kyrkjelyd gjennom den lange arbeidsdagen sin. At han var ein mann som hadde stor respekt i kyrkjelyden, ser vi av gravstaden hans: I søraust, tett ved inngangen til sakristiet, nettopp der han sjølv gjekk til gjerning så ofte, står ein høg, kvit gravstein, forma som ei lita søyle: Peter Jørgen Kjeldaas. 27.12.1847 – 12. 12.1913. Han fekk sin plass, etter gammal skikk og rang han sjølv hadde arbeidd seg opp til. Og det var fortent!

I dag? Folk flytter ofte. Gjerne langt. Det er ikkje heilt som før. Men folk døyr, og det er som før. Eit tenkt men godt døme: Familien budde på Røra, og ungane vaks opp der. No bur barn og barnebarn og nye slektstrinn i Sande, i Sunnfjord, i Salten. Ein dag er foreldre og anna nær slekt borte, men ingen er att til å ta hand om graver lenger. Ustelte graver er det få som vil vedkjenne seg. Dårleg samvit over å ikkje strekke til, både slit og plagar. Og sant nok: Ei ustelt grav kan gi så mange vanskelege tankar, er vond å sjå på for alle og blir ofte dårleg reklame for slekta.

Løysinga: Ei anonym grav, gjerne med nedsett urne, men utan stein eller anna merke. Ein stad på kyrkegarden er det ordna til ein minnelund med minnetavle og høveleg beplantning. Ein sitteplass i ly av gamle tre. Det ein treng, når minna strøymer på og ferda forbi kyrkja ein sjeldan gong gjer eit opphald naturleg og nødvendig og befriande godt. Så kan livet gå vidare – utan dårleg samvit for ei ustelt grav i ei heimleg bygd langt borte ein stad.

Så får vi som bur på staden, med slekt, venner og gamle kjente blant oss, gjere vårt til at gamle tradisjonar kan førast sikkert vidare, at kyrkjegardane våre framleis blir ein fristad for gode tankar og rike minne, og at gammal historisk og kristen arv blir dokumentert og tatt godt vare på.

Eit gammalt gravminne

Under vårdugnaden på kyrkjegardane på Salberg no i vår "fann" vi desse gamle gravminna på den nedre kyrkjegarden, godt gjømt under 100 år gammal grastorv. Vi flekte av torva, og såg at platene var svært fine. Men kven var dei, dei som vart lagt under platene?

Jens Martinus Andersen var bonde på Grindberg i tida 1864–1886. Garden var på den tida langt mindre enn no, låg høgt oppe på eit berg ovanfor garden i dag, og var halde for å vere heller "tungvunden", som det står skrive. Jens fann seg kone like over sparbugrensa, på Nedre Lorvik, og gifte seg med Pauline Pedersdotter. Farfar til Pauline, Ole Følstad, kom forresten frå Følstad på Røra. I bygdeboka for Sparbu og Ogdal går det fram at folket

på Nedre Lorvik var kjent for gammal og solid velstand...

Det ser ut til at Pauline og Jens var barnlause, men dei fine gravminna etter dei viser tydeleg at slekta gav dei eit minne som det høvde seg for velstandsfolk.

Slik ser vi at gamle og glømt gravminne kan gi verdfulle opplysningar om folk og slekter og innsyn i interessant samtidshistorie.

Tekst/foto: Jørgen Røflo

Årsmelding Mosvik Sokneråd 2015

Mosvik sokneråd har hatt følgende sammensetning i 2015: Christel Mari Karlsen, Bjørnar Austheim, Willy Karlsen, Monika Revdal Melting, Inger Nyeng Berget, Torlaug Brattaker, sokneprest Ottar Strand og Jan Sundseth.

Jorunn Sundset og Vivian Furunes er klokkere i henholdsvis Mosvik og Vestvik kirker. Inger Bakkhaug syr dåpskluter til dåpsbarna. Det ble på slutten av året opprettet et gudstjenesteutvalg. Dette er nytt og er med på å planlegge våre arrangementer.

Soknerådet har hatt 8 møter og behandlet 44 saker. Det har i løpet av året vært holdt 27 gudstjenester. Året startet med at vi var vertskap for biskop Tor Singsås, da det var bispevisitas den siste uka i januar. Vi valgte å legge besøket til Vinje Bruk i Mosvik, og Ann Kristin og Anton gjorde en kjempejobb med å legge til rette for et vel gjennomført besøk. Etterpå møttes vi i kirkestua til et arbeidsmøte der vi fikk lagt frem for biskopen forskjellige utfordringer som vi jobber med. Medarbeiderfesten ble lagt til Gjørsv gård der vi takket for den utmerkede jobben våre frivillige gjør. Soknerådet i Mosvik gjorde en bra innsats i forbindelse med dette bispebesøket.

Soknerådets årsmøte ble holdt i Vestvik kirke 8. februar etter gudstjenesten, som denne søndagen var om kvelden. 19. mars hadde vi fest for årets konfirmanter og deres foreldre. I forbindelse med dette er det også en innsamlingsaksjon – den såkalte fasteaksjonen.

27. og 28. april hadde vi dugnad i våre kirker. Vi raket løv rundt kirkene, samt vasket. Dette ble avsluttet med servering til de som møtte opp. En stor takk til dere som deltar på dette. Det er blitt holdt gudstjenester og andakter på sykeheimen og friluftsgudstjeneste ved Liatjønna. Ved Olsok hadde vi en vandring på Åsbygda til Hamnaseteren, en gammel seter som tilhører Salvikhamn.

Et viktig arrangement for oss er fest for 50-årskonfirmantene. I år ble denne festen holdt siste helga i august.

Mange kom og veldig spesielt at vår tidligere sokneprest kan komme til disse tilstelningene. 13. november arrangerte vi i Mosvik volleyballcup for konfirmantene. Dette ser ut til å være et meget populært tiltak.

17. desember hadde vi fakkelmesse for elevene på barneskolen i Mosvik. Nytt av året var det at vi inviterte innvandrere til å delta på denne gudstjenesten. Veldig spesielt og koselig er den store ringen vi danner når vi går rundt juletreet. Julekonserten ble lagt til Vestvik kirke med mange veldig flinke aktører. Vi som var tilhørere her koste oss skikkelig. Vanlige gudstjenester i julen – i Mosvik julaften og i Vestvik 1. juledag.

Som vanlig ble det utdelt bibler til 5. klassingene og Min egen kirkebok til 4-åringene.

Deltakelse totalt ved våre gudstjenester var 1803. Dette er en økning på nesten 400 personer i forhold til 2014. 8 barn ble døpt i soknet. Det var 2 vielser og 6 begravelser.

Innsamlede midler og offergaver i soknet var kr. 38.995,-.

Valg til nytt sokneråd ble holdt 14. september og følgende ble valgt. Disse skal sitte i Mosvik sokneråd i perioden 2015 til 2019:

Vivian Furunes – leder, Kari Viken – sekretær, Grethe Vennes, Ingunn Sundseth Sagmo, Jonas Berg, Jan Sundseth. Svein Nyborg er vararepresentant. I tillegg er sokneprest Ottar Strand fast medlem.

Til slutt vil vi i Mosvik sokneråd takke ansatte, prester og frivillige medarbeidere for et godt samarbeid i året som har gått. Takk spesielt til de som har sittet i fire år og som nå sluttet etter å ha gjort en god jobb for kirkene våre.

*Mosvik 17. mars 2016
Mosvik sokneråd*

Vi har tre friluftsgudstjenester i Mosvik som er godt besøkt. Her på Røssheia der tradisjonen med skigudstjeneste er tatt opp igjen i samarbeid med Framverran idrettslag. Bildet er tatt fra Bjønnkammen under årets arrangement.

Madonnalilje

Liljefamilien er ein skikkeleg storfamilie, oppdelt i fleire slekter og med rundt 3500 artar, utbreidd over det meste av jorda. I bergsidene rundt det indre av Middelhavet og i Midtøsten veks fleire av desse plantane vilt, ein av dei er madonnalilja, som er blitt kalt verdas eldste kulturplante og har ei lang historie bak seg. Eit relieff frå det gamle Egypt for over 2500 år sia, viser hausting av liljebloster og pressing av kostbar liljeolje som vart brukt til salve og medisin for ulike plager. Planten er også å finne på fleire tusen år gamle veggmaleri eller fresker i Knossos på Kreta. Kong Salomo beundra planten, og templet som han fikk bygd, hadde søyler som var forma som liljer.

Madonnalilja var ein svært viktig legeplante, m.a. brukte romerske soldatar den til å smøre såre føtter, og dei brakte lilja med seg nordover i Europa. Etter kvart vart det særleg i klosterhagane denne lilja fanst. Til Skandinavia kom madonnalilja i middelalderen, og sannsynlegvis voks den også i norske kloster.

Med den lysande reine og kvite fargen er det ikkje rart at dei første kristne såg på denne lilja som symbolet på dei reine og vakre. Derfor har den også blitt eit tegn på jomfru Marias uskyld, og på eldre maleri er ofte blomsten med der Maria er portrettert. Den er også blitt kalt "Jomfru Marias kvite lilje". I Bergpreika (Matt 6.) seier Jesus: "Sjå liljene på marka, – dei strevar ikkje og spinn ikkje, men eg seier dykk: Ikkje ein gong Salomo i all sin herlegdom var kledd som ei av dei." Ein kan nok ikkje vere heilt sikker på kva slag liljer det er snakk om i Bibelen, men madonnalilja er ein sterk kandidat!

Madonnalilja har ein nokså lang stengel, den kan bli om lag halvannen meter høg, og den kan få opp til tjue store snøkvite, trompetforma blomster med lange gule støvberarar. Blomsten har også svært god lukt. Er ein heldig og har fått tak i løk av denne planten, skal den settas nokså grunt, og den overvintrer i jorda på ein lun stad. Men det kan ta fleire år før den får blomster.

Det latinske namnet på madonnalilje er *Lilium candidum*, og den er også kjent som kvit lilje, oljelilje og kvit fransk lilje. Først på 1900-tallet vart det nødvendig å skilje planten ut frå andre kvite liljer, og da vart namnet "madonnalilje" vanleg. På denne tida vart kongelilje (*Lilium regale*) introdusert her i landet, opprinneleg frå Kina, den er kvit og liknar mye på "madonnaen", men har litt hint av rosa på oversida av kronblada. *Lilium longiflorum* er også ei kvit trompetlilje, best kjent her i landet med namnet Märthalilje. Den kom hit til landet så seint som på 1920-tallet, opprinneleg frå Japan, og den fikk namnet sitt fordi kronprinsesse Märtha hadde den i brurebuketten sin i bryllaupet med kronprins Olav i 1929. Men den eldste og fornemste av liljene er madonnalilja som kan føre historia si fleire tusen år tilbake i tid og er eit symbol på det som er reint, vakkert og uskyldig.

Sigrid Haavik

Avreisekonsert

Vivace ungdomskor reiser på tur til Malaga i månedskifte august/september. Der skal de holde en rekke konserter bl.a. i Nerja, Fuengirola, på den norske sjømannskirken i Calahonda og på den norske skolen i Benalmadena.

Tirsdag 23. august kl. 19.30 presenterer de sitt program i Sakshaug gamle kirke. Koret har brukt det siste året til å øve inn et vakkert program og håper mange tar turen til gammelkirka denne kvelden. Vivace barnekor deltar også på konserten. **VELKOMMEN!**

LIKER DU Å SYNGE?

BLI MED I

VIVACE!

Vivace tar opp nye medlemmer tirsdag
23.august på Kjerkestu, Straumen.

Aspirantgruppe (1. og 2. årstrinn) møter kl. 17.00

Barnekor og Ungdomskor (opp til 19 år)
møter kl. 18.00

Vi synger ulike typer musikk og har spennende prosjekter
sammen med musikere.

Vi opptre ofte.

Vi reiser på korstevner, kurs og turer sammen.

Gutter er spesielt velkommen. Vi har egen guttegruppe.

Spørsmål?

Ta kontakt med Siv Anette Lorentzen på tlf 951 222 01

Velkommen!

Årsmelding Inderøy Sokneråd 2015

Soknerådet har i 2015 hatt følgende sammensetning:

Maria Aune - Leder

Ingeborg Meslo Ulvin - Nestleder

Svein Magne Aune - Kasserer

Liv Kristin Høyem - Sekretær

Ingeborg Meslo Ulvin - Søndagsskolen, Studie, bibel og - misjonskontakt

Line Skjervold - Koordinator for frivillige i sognet

Anne Aursand - Besøktjenesten, innkjøpsansvarlig

Mildrid O. Næss - Kontaktperson for Vivace, representant til styret for Kjerkebladet. Vara for innkjøpsansvarlig og besøktjenesten.

Øystein Forr - Leder for stiftelsen Inderøy Kirkestue

Ottar Strand - Sokneprest

Varamedlemmer:

Steffen Vist(møtt fast) - Klokker- og kirkevertordning

Geir O. Jørstad - Blomsterfondet

Hans Nossun - Kirkens Nødhjelp

Kjetil Ingul - Kirkens Nødhjelp

Reidar L. Pedersen - Barne- og ungdomsarbeid

Det har i 2015 vært 10 soknerådsmøter. Vi har arbeidet med 78 saker. Årsmøtet for 2015 ble holdt 22.3.2015 på Kjerkstu.

Faste aktiviteter gjennom året:

- Misjonsgudstjeneste første søndag i januar.
- Fastelavngudstjeneste 14. februar. Sanitetskvinnene pyntet i kirka, deltok med prosesjon under gudstjenesten, og var ansvarlig for kirkekaffen.
- Utdeling av bibler til 5. klassingene 8. mars.
- Fellesmøte for alle soknerådene i Inderøy 11.mars.
- Menighetens årsmøte på Kjerkstu 22. mars.
- Fasteaksjon ble gjennomført mandag 23. mars, og var felles for Inderøy, Røra og Sandvollan sogn. Foreldre /foresatte sørget for transport og stilte som sjåfører. Konfirmantene møtte i Kjerkstu etter skoletid, og fikk servert pølser og brød. De fikk informasjon om aksjonen før de dro ut i kommunen og samlet inn penger til Kirkens Nødhjelp. Konfirmantarbeidet inneholdt også bl.a. konfirmantleir 19.–21. april, salmekveld, nattvolleyballcup, og gjensynstreff for konfirmanter.
- Kirkegårdsdugnad på begge kirkegårdene 27. april. God deltakelse på dugnadsarbeidet. Kaffe og vafler servert av soknerådet i lillesalen på Kjerkstu etter endt arbeid.
- 17. mai. Tradisjonell gudstjeneste. Soknerådet bistod på vanlig måte med ulike praktiske oppgaver.
- Konfirmasjon 24. mai. 32 konfirmanter. Soknerådet bistod på vanlig måte med ulike praktiske oppgaver.
- Kjerkmarsjen ble arrangert 16. august. Soknepresten ordnet med et enkelt pilgrimsopplegg underveis fra

Råstad til Sakshaug gamle kirke hvor det var gudstjeneste.

- 23. august var det felles skolestartergudstjeneste for elevene som skal begynne på skolen. Utdeling av «6-årsbok».
- Gudstjeneste med 50-årskonfirmanter, og presentasjon av kommende års konfirmanter 20. september. Etter gudstjenesten med påfølgende fotografering, ble det på tradisjonelt vis middag og sosialt samvær på Kjerkstu for gullkonfirmantene med følge. Soknerådet hadde det praktiske ansvaret for arrangementet.
- Høsttakkegudstjeneste 11. oktober. Bygdekvinnelaget var ansvarlig for pynting av kirka, og Bondelaget hadde ansvar for kirkekaffe etter gudstjenesten.
- Allehelgensdag 1. november. Minnegudstjeneste for tre av sokna i kommunen. Åpen kirke til kl. 15.00. Kirkekaffe på Kjerkstu etter gudstjenesten.
- «Lys-våken»-gudstjeneste 15. november. 27 barn overnattet i Sakshaug kirke. Presentasjon av det nye soknerådet.
- 1. søndag i advent 29. november. Utdeling av «Min kirkebok» til 4-åringene. Kirkekaffe etter gudstjenesten, og juleverksted ved Søndagsskolen.
- 6. desember. Lysmesse. Dette ble arrangert av speiderne som deltok med prosesjon.

Det er holdt 34 gudstjenester i kirkene i Inderøy sogn i 2015. Vi har hatt 4 gudstjenester i Sakshaug gamle kirke: Persok 29. juni, 12. juli, 29. juli, og 16. august. Skjærtorsdagsgudstjeneste på Bøl den 2.april, og gudstjeneste på kirkestedet på Kjerknestangen den 5. juli i forbindelse med Båttreffet. Siste søndag før jul, 20. desember, var det gudstjeneste på Stokkan grendehus.

Det er foretatt 22 dåpshandlinger, 32 er konfirmert, 11 kirkelige vielser, og 39 begravelser i soknet.

Det har vært 5753 besøkende i kirkene våre.

Det har også vært arrangert 12 konserter i kirken, med 3890 besøkende.

Det har blitt gitt 92776 kroner i offergaver. Det kom inn 19930 kroner på konfirmantenes fasteaksjon.

Andre aktiviteter/viktige saker i 2015:

- Bispevisitas. Biskop Tor Singsaas var på bispevisitas i Inderøy 28. januar–1. februar. Programmet for besøket var:
28. januar: Morgenbønn i Salberg kirke med befaring i den nye Salbergstu, møte med ansatte i kirken i Kjerkstu, møte med fellelrådet og alle soknerådene i kjerkstu i Mosvik, kommunens ordfører, rådmann og formannskap, ungdomsrådet, skoleledere og andre kommunale ledere, besøk på Inderøyheimen, Muustrøparken, Ea, Nils Aas Kunstverksted, Vinje bruk, kveldskonserter i Sakshaug kirke med korene, spørre-

time i 3. klasse ved Inderøy videregående skole, møte/fest med frivillige og ansatte i kirken på Gjørsv gård, kveldsgudstjeneste i Heggstad kyrkje.

Søndag 1. februar avsluttet besøket med festgudstjeneste i Sakshaug kirke kl. 11.00, med middag for alle på Jægtvolden fjordhotell etterpå.

- Frivillighetsfest. Den årlige festen for frivillige og ansatte tilknyttet kirka i Inderøy ble samordna med besøket av biskop Tor Singsaas, og fant sted fredag 30. januar. Det startet med gudstjeneste i Heggstad kyrkje, og etterpå var det festlig samvær på Gjørsv gård.
- 8. mars var det misjonskveld på Kjerkstu til inntekt for misjonsprosjektet i Mali.
- Onsdag 20. mai var det opptak til TV-overført gudstjeneste fra Muustrøparken 1. pinsedag.
- 1. pinsedag 24. mai. TV-overført gudstjeneste fra Muustrøparken. Gudstjenesten ble ledet av sokneprest Ottar Strand.
- 14. juni ble det holdt Festivalgudstjeneste i Sakshaug kirke. Gudstjenesten ble overført på NRK P1.
- 23. august var det skolestartergudstjeneste for alle seksåringene, med utdeling av «6-års-kirkebok».
- Soknerådvalg 14. september ble gjennomført samme dag som kommune- og fylkestingsvalget. Soknerådet gjorde tjeneste som valgstyre, og hadde ansvaret for forberedelse og gjennomføring av valget. Helge Brattaker var veileder og bisto i arbeidet med valget.
- Fellesmøte mellom påtroppende og avtroppende sokneråd 21. oktober på Kjerkstu. Valg og konstituering av nytt styre: Birgit Sund Henriksen, Stig Fossum, Randi Barstad, Ragnhild Kjesbu, Ellen Norum, Bjørn Sundfær, Willy Bakstad, Leif-Arne Jakobsen, sokneprest Ottar Strand. Varamedlemmer Line Evelyn Vestheim, Sigrid Brandtzæg, Bjørg Ferstad Røvik, Grete Snerthing Fossum, Jostein Kjølstad.
- Det gamle og det nye soknerådet møttes 9. november på Kjerkstu for å få en orientering fra det gamle soknerådet om arbeidsoppgaver og funksjoner for de nye soknerådsmedlemmene.
- Kurs for nye sokneråd i Nord-Innherad, i Steinkjer kirke 29. oktober. Arrangør var Nidaros bispedømmeråd. Seks personer fra styret deltok.
- Kirken har vært med på å sette i gang åpen dialog mellom ulike religioner/livssyn.
- Vi har hatt en «Festkomité» til hjelp ved kirkekaffe og andre arrangement bestående av Alice Vang og Odlaug og Asle Sæther.
- Menigheten har to kor, og flere bibelgrupper.
- Menigheten har et misjonsprosjekt i Mali og egen misjonskontakt.
- Silje Vang Pedersen er fra september 2015 ansatt i et vikariat som menighetspedagog i 50 % stilling.

Soknerådet retter en stor takk til alle som gjør en innsats i det frivillige arbeidet i soknet. Røde Kors for arbeid med parkeringsvakter, alle klokkere, sang- og musikkrefter.

En spesiell takk til Sakshaug kyrkjekor som har stilt som fullt kor på alle høytidsdager, Persok og Allehelgensdag, og som forsangere i mindre grupper på en del andre gudstjenester.

En stor takk rettes også til Vivace som har stilt som fullt kor og som forsangere i mindre grupper ved en del gudstjenester gjennom året, samt til alle blåsere som har stilt. Nordøy hornmusikk og musikklaget Laat som trofast stiller opp og spiller på kirkebakken i forbindelse med konfirmasjonen.

En varm takk til alle som hjelper til med barne/ungdoms- og eldrearbeid, speiderarbeid og besøkstjeneste, og til de som vasker duker og pusser sølv og messing. En stor takk også til de som syr dåpskluter. Dette er et verdifullt minne fra dåpsdagen!

Takk til alle lag og organisasjoner som årlig sørger for pynting, kirkekaffe og på annet vis deltar i menighetens arbeid.

Tusen takk til alle ansatte i soknet som gjennom sitt daglige arbeid, både ute og inne, gjør at kirka er et fint og godt sted vi stadig vender tilbake til.

Inderøy, mars 2016

Inderøy sokneråd

Åpne kirker sommeren 2016

Hustad kyrkje og Sakshaug gamle kyrkje vil søndagene i juni, juli og august være åpne for publikum i tidsrommet fra kl. 13.00–16.00. En vert vil være til stede alle dager.

HUSTAD KYRKJE

Søndag 5., 12., 19. og 26. juni.

Søndag 3., 10., 17., 24. og 31. juli.

Søndag 7., 14., 21. og 28. august.

Ansvarlig for åpen kirke er Kirsti Grøtan tlf. 993 96 847.

Lørdag 13. august kl. 18.00 framføres teatermonologen Trælaoki av Torvald Sund med skuespiller Tor Wibe. Kaffe med mer fra kl. 17.00. Arr. ansvarlig Inger Marie Kimo tlf. 952 58 859.

SAKSHAUG GAMLE KYRKJE

Søndag 5., 12., 19. og 26. juni.

Søndag 3., 10., 17., 24. og 31. juli.

Søndag 7., 14., 21. og 28. august.

Ansvarlig for åpen kirke er Aud Karin Holmern tlf. 922 96 950.

Tirsdag 23. august kl. 19.30 blir det konsert med koret Vivace. Ansvarlig Siv Anette Lorentzen.

Inderøy Fortidsminneforening

Slekters gang

INDERØY SOKN

Døpte

- 27.03. Lilly Vang Hope
Martin Slålie
- 10.04. Martin Knudsen Vang
Ludvig Fossum Bremseth
- 08.05. Tuva Gausen Løseth
Pia Johanne Burheim Inderberg
Daniel Johannes Olofsson Røli
Saga Lorentsen Tronhus

Vigsel

- 28.05. Sigrid Westrum og
Åsmund Lyngstad

Døde

- 22.02. Hallgeir Gran f. 1955
- 04.03. Eli Olaug Solberg f. 1942
- 04.03. Ester Berger f. 1920
- 26.03. Randi Winje Rørstad f. 1944
- 04.04. Magda Skjeflo f. 1924
- 11.04. Brit By f. 1940
- 15.04. Petter Jørgen Kjelas f. 1925
- 23.04. Frank Knoff f. 1957
- 30.04. Arvid Ingemar Jørstad f. 1932

- 03.05. Karen Fjerstad Letnes f. 1953

- 06.05. Brynjar Aalberg f. 1955

- 28.05. Aud Skjelstad f. 1921

RØRA SOKN

Døpte

- 17.04. Kjell-Gunnar Letnes-Langfjord
Marion Nyborg Tuset
Alfred Thingstad
- 05.06. Ylva Fjelnseth Wold
Anton Gregersen

Vigsel

- 19.03. Signy Austad og Marius Følstad

Døde

- 25.02. Daniel Nilsen f. 2016
- 15.03. Karl Fjerdingen f. 1931

SANDVOLLAN SOKN

Døpte

- 03.04. Ine Alexandra Næss Bartnes
- 29.05. Simon Lie

Vigsel

- 30.04. Gunnhild Heggstad Grønnesby
og Ole Jørgen Bragstad

Døde

- 18.03. Mary Otellie Amundsen f. 1935
- 23.04. Karl Sivert Bergstad f. 1935
- 28.05. Birgit Hembre Haugum f. 1935

MOSVIK SOKN

Døpte

- 20.03. Wiona Næss Sundseth
Kiran Lorien Sundseth

Døde

- 20.02. Solveig Hamstad f. 1922
- 04.03. Terje Holmen f. 1931
- 25.04. Kirsten Elisabeth Hindberg
f. 1973

DET ER JUNI

Hele naturen er åpen og fyller hver time i døgnet med lys og lukter og farger. I duse kveldstimer vandrer vi langs nystelte bed og friserte plener i vår egen hage, leter oss fram langs stier til nye mål for årets Inderøytur eller ganske enkelt lar øyet gli over fjell og fjord og åkrer som rader seg, sanser den skarpe natteangen av hegg langs bekkefar og reiner og kjenner på at det er godt å være til; være en del av noe større. Av en slags hellighet. Av et skaperverk? Om vi først tør bruke et uttrykk med så klart sakralt ord-bilde, så er det nå. I juni!

Å ja, alt faller kanskje ikke helt i smak. Løvetanna, kommuneblomsten til og med, tar alt større plass og irriterer trolig flere enn den gleder. Det er så. Hundekjekska liker vi heller ikke, der den stenger for inn- og

utsyn ved avkjørsler, fyller eng og beiter med verdiløs vekst og gir så vel bonde som ”-vesen” attest for dårlig drift og stell...

Men er de så ille, disse to? Inger Hagerup har i alle fall skrevet fine dikt om dem begge. Her tar vi med diktet som ganske enkelt heter:

”Hundekjeks”

*Er jeg en blomst? Det vet jeg ikke.
Med løftet blondeparasoll
står jeg blant pengeurt og vikke
og storkenebb og jonsokkoll.*

*Jeg kommer sent.
Men når jeg kommer
og kanter landevei og grøfter
med mine hvite juniløfter.
Da er jeg ikke blomst,
men sommer.*

At dikteren tenkte på skaperverket når hun skrev dette er vel kanskje tvilsomt, men hun gav hundekjekska både en plass og en oppgave i naturen – og ikke minst i vår bevissthet.

Så leser vi diktet en gang til, stanser kort opp ved neste grøftekant og forstår litt mer av det hele...

Tekst/foto: Jørgen Røflo

Messeliste

29.06.	Sakshaug gml kyrkje kl 19.00 Persokmesse v/spr. Ottar Strand		Hustad kyrkje kl 20.00 Olsokmesse v/prestevikar Jan Olav Veium	04.09.	16. søndag i treenighetstiden Matt 11, 16-19 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Familiegudstjeneste v/prestevikar Jan Olav Veium
03.07.	7. søndag i treenighetstiden Mark 5, 25-34 Kjerknestangen kl 11.00 Friluftsgudstjeneste v/spr. Ottar Strand	31.07.	11. søndag i treenighetstiden Joh 8, 31-36 Hamnasætran kl 18.00 Olsokvandring v/prestevikar Jan Olav Veium. Oppmøte v/Åstun	11.09.	17. søndag i treenighetstiden Mark 5, 35-43 Salberg kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste v/prestevikar Jan Olav Veium Konfirmantpresentasjon
10.07.	8. søndag i treenighetstiden Mark 12, 28-34 Hustad kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste v/spr. Ottar Strand	07.08.	12. søndag i treenighetstiden Joh 4, 27-30, 39-43 Solem kl 12.00 Friluftsgudstjeneste v/prestevikar Jan Olav Veium	18.09.	18. søndag i treenighetstiden Mark 1, 40-45 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste v/spr. Ottar Strand 50-årskonfirmanter
17.07.	9. søndag i treenighetstiden Luk 6, 36-42 Mosvik kirke kl 11.00 Gudstjeneste v/spr. Ottar Strand	14.08.	13. søndag i treenighetstiden Joh 15, 13-17 Sakshaug gml kyrkje kl 12.00 Gudstjeneste v/prestevikar Jan Olav Veium. Kjerkmarsj.	25.09.	19. søndag i treenighetstiden Luk 9, 57-62 Heggstad kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste v/prestevikar Jan Olav Veium. 50-årskonfirmanter
24.07	10. søndag i treenighetstiden Mark 11, 25-26 Salberg kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste v/prestevikar Jan Olav Veium Sakshaug gml kyrkje kl 13.00 Dåpsgudstjeneste v/prestevikar Jan Olav Veium	21.08.	Vingårdssøndag Matt 19, 27-30 Hustad kyrkje kl 19.00 Kveldsgudstjeneste v/prestevikar Jan Olav Veium		Mosvik kirke kl 11.00 Gudstjeneste v/spr. Ottar Strand 50-årskonfirmanter
29.07	Olsok Luk 22, 24-27 Sakshaug gml kyrkje kl 18.00 Olsokmesse v/prestevikar Jan Olav Veium	28.08.	15. søndag i treenighetstiden Joh 15, 9-12 Vestvik kirke kl 11.00 Gudstjeneste v/spr. Ottar Strand	02.10.	20. søndag i treenighetstiden Matt 18, 1-11 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste v/vikarprest Sverre Gustad. Høsttakkefest

Besøktstjenesten i Inderøy

Styret i besøktstjenesten ønsker på denne måten å gjøre besøktstjenesten ennå mer kjent for alle innbyggerne i Inderøy. Kanskje kan du som leser dette, ha lyst til å bli besøksvenn, eller du er ensom og ønsker mer besøk? Besøktstjenesten i Inderøy har eksistert siden 1981, og er et samarbeid mellom Inderøy sokneråd, sanitetsforeningene og Inderøy Røde Kors. Mange mennesker, også på Inderøy, er ensomme og savner en fortrolig venn. Besøktstjenesten bidrar til å gjøre hverdagen lettere for flere av dem.

Vi har mange frivillige besøksvenner som besøker mennesker hjemme eller på institusjon. Besøksvennen og den som får besøk, bestemmer sammen hva de skal gjøre. Det kan være alt fra å gå tur, være med på sosiale aktiviteter eller bare treffes for å prate.

Det er av stor verdi for alle mennesker å ha noen å prate med, gjøre ting sammen med, og på den måten bidra til større livsglede. Å være besøksvenn er meningsfullt og gir både besøksvenner og de man besøker mye glede.

Styret i besøktstjenesten består av: Prestevikar Jan Olav Veium, Sigfrid Hjulstad (Saniteten), Elisabeth Røste (Røde Kors), Bjørg Ferstad Røvik (Inderøy sokneråd), Grete Strand Neergård (Røra sokneråd), Anita Manum (Sandvolan sokneråd) og Ingunn Sundseth Sagmo (Mosvik sokneråd).

Vi har mange flinke, frivillige besøksvenner, men har hele tiden behov for flere, kvinner og menn i alle aldre. Ta kontakt med den som representerer ditt sokneråd dersom du ønsker å bli besøksvenn, eller om du ønsker besøk.

*For styret i besøktstjenesten
Bjørg Ferstad Røvik*

INDERØY PRESTEGJELD

www.inderoy.kirken.no

KIRKEKONTORET

Inderøy kirkekontor tlf. 74 15 60 20
Telefax 74 15 60 21
Sokneprest Ottar Strand 74 15 60 20
mobil 926 91 115

Prestevikar
Jan Olav Veium 74 15 60 20
mobil 907 98 244

Menighetspedagog
Silje Vang Pedersen 74 15 60 20
mobil 907 35 272

e-post: post@inderoy.kirken.no

KONTORTID

Mandag–fredag kl. 10.00–14.00
Ellers etter avtale.
Mandag har prestene fri.

INDERØY KIRKELIGE FELLESRÅD:

Kirkeverge:
Kjell Westerdahl tlf. 74 15 60 20
mobil 910 05 835

Kantorer:
Siv Anette Lorentzen mobil 951 22 201
Bjørn Bratsberg mobil 995 82 331
Silje Vang Pedersen mobil 907 35 272

Kirketjener / kirkegårdsarbeider:
Tor Gunnar Nilsen mobil 909 13 467
Kåre Jørstad mobil 906 52 806
Odd Hamstad mobil 957 98 990
John Halvor Berg mobil 906 64 605

Leder i Inderøy kirkelige fellesråd:
Vivian Furunes mobil 902 71 513

MOSVIK SOKN:

Leder i soknerådet:
Vivian Furunes mobil 902 71 513

INDERØY SOKN:

Leder i soknerådet:
Birgit Sund Henriksen mobil 905 58 327

RØRA SOKN:

Leiar i soknerådet:
Magnus Støre mobil 480 94 510

SANDVOLLAN SOKN:

Leiar i soknerådet:
Kristin Duklæt Taraldsen mobil 922 13 199

Mosvik kirkestue

Bestilling til Torlaug Brattaker,
tlf. 907 45 773

Salbergstu

Bestilling til Magnus Støre, tlf. 480 94 510

Inderøy Kirkestue – lille sal

Bestilling til kirkekontoret, tlf. 74 15 60 20

Inderøy Kirkestue

Bestilling av rom i forbindelse med
minnesamvær, selskaper m.m.:
Solveig B. og Reidar Pedersen,
tlf. 47 64 49 09, mobil 957 88 829

KJERKBLAD FOR INDERØY

Utgever: Sokneråda i Inderøy prestegjeld

Redaksjonskomité: Liv Skogset Værdal, redaktør (e-post: liv.vaerdal@online.no, mobil 917 09 285),
Ottar Strand (e-post: ottar.strand@inderoy.kirken.no), Kari Nikolaisen (e-post: kari.nikolaisen@ntebb.no),
Nina Fossum (e-post: nina.fossum@ntebb.no), Jørgen Røflo (e-post: jorgen.roflo38@gmail.com),
Jan Sundseth (e-post: jansundseth@yahoo.no).
Konto Sparebank1: 4202 18 67785

Det står skrevet: *Vær barmhjertige, slik deres Far er barmhjertig. Døm ikke, så skal dere ikke bli dømt. Fordøm ikke, så skal dere ikke bli fordømt. Ettergi, så skal dere få ettergitt.*
Luk 6, 36-37